

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Meditationes aliæ modique orandi ad perfectam animæ puritate[m], &
vitiu[m] ac passionum mortificatione[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIONES
*quedam & modi orandi, ad
 animæ puritatem, eiusq; vitio-
 rum & passionum perfectam
 mortificationem obtinen-
 dam, accommodati.*

AD perfectam animæ purita-
 tem, qua via purgatiua præci-
 pua est finis, consequendam,
 statuumur quidam orandi mo-
 di, quos in huius libri Intro-
 ductione §. 9. insinuauimus.

Quorum primus pro meditationis argumento ha-
 bet septem vitia capitalia; (qua lethalia vulgo
 appellantur) decem item Decalogi præcepta;
 tres animæ facultates siue potentias & quinque
 sensus externos. Qui orandi modus, tum ad mal-
 titudinem, & gravitatem peccatorum agnosce-
 dam; tum ad conscientia examen (siue ante cō-
 fessionem sacramentalem, siue quotidie vesperi
 fieri debeat) rectè instituendum, plurimum con-
 fert: imò ad nostri ipsorum cognitionem altius
 hauriendam, vitiorumq; radices detegendas;
 quò remedia illis oportuna possunt adhiberi, ma-
 gnam adfert utilitatem.

PRIMO autem loco trademus Meditatio-
 nes de septem vitii capitalibus, in quibus re-

DE PONTE
 N. E.

DI-

S. Tho. 2. 2.

q. 84. a. 4.

a Apoc. 12.

13.

b Deut. 7. 1.

et Collat. 5.

c. 6.

Regula. 7.

fusio.

ipsa velut in septem fontibus siue radicibus reli-
qua vitia virtute continentur: vt merito pro-
pterea primum, & potissimum nostrum certamē
aduersus illa sit instituendum. Nam quisquis illa
perfectē sibi subiecerit; simul profligauerit a Dra-
conem illum magnum rufum, habentem capita
septem; qui perpetuum sanctis bellum mouet; se-
ptēq; hostiles illas b Nationes, qua à terra Pro-
missionis ingressu, non terrena, sed caelestis, nos ar-
cent. quemadmodum latē Castianus prosequitur
in libris de hoc argumento editis. Quare praci-
pius harum Meditationum finis non esse debet,
horum vitiorum, eorumq; deformitatis tantum
cognitio, horror, & detestatio; sed manus praci-
piue ad inordinatas animi perturbationes, atque
affectiones mortificandas, earumq; radices pe-
nitus ex nostris animis euellendas. serid ad moue-
re. Non enim (ait S. Basilius) vitia superari, &
virtutes acquiri solis considerationibus; sed vio-
lentis mortificationum exercitiis; quibus tamen
non paruum adiumentum adferunt Meditatio,
& oratio; tum quod illa voluntatem ad talia
exercitia amplectenda permoueant; tum quod
auxilium à Deo impetrent, vt exequi possit.

EXPLORATVM quidem est, lethalia omnia
peccata vno quasi actu simul, per contritionem,
& confessionem deleri, in qua vnum sine altero
non dimittitur: at consuetudines vitiosa, qua in
animo remanent, passionēq; appetitus, in quo
sedem suam illa fixerunt, non ita simul cum pec-
catis extirpantur, sed paulatim, & per partes
murtifi. anda sunt. Nam propterea Moyses ad

Israe-

Israelitas suos de predictis septē nationibus dicebat; c Ipse Deus consumet nationes has in c Deut. 7. 22
 conspectu tuo paulatim, atque partes: non poteris eas delere pariter: ita diuina prouidentia ad humiliationem nostram statuens: quod bello cum eis diutius protracto, victoria utilior, securiorq; reddatur.

QVA M ob causam. speciales de singulis his vitii Meditationes ponemus, adiuncta etiam ratione, contrariis illa actibus debellandi, ac profligandi. Ac proinde tria hac in singulis erunt perpendenda.

PRIMUM: quibus in eiusmodis peccetur: non solum lethaliter, sed etiam leuiter: quod perfectionis adipiscenda studiosi, etiam minima, quae mortificare merito studere debent, agnoscant.

DEINDE in commoda, quae ex tali vitio proueniunt, penaq; tum temporales, quibus in hac vita; tum aeternae, quibus in futura Deus in illa animaduertit, adiungentur. TERTIO ingentia illa premia fauoresque indicabuntur, quibus afficiendi illi sunt, qui strenue illud vitium mortificantes, ita extirpant, ut contrariam eius virtutem assequantur: cuius etiam virtutis nonnullos actus, & excellentias simul exponemus, ut timor pariter, & amor nos ad mortificationem animent.

MEDITATIO XVIII.

DE SUPERBIA, ET
inani gloria.

PUNCTVM I.

S. Tho 2. 2.
q. 162.

CONSIDERANDVM primum: Quid sit SUPERBIA, quibusq; modis in ea peccetur: perpendendo, quam illi omnes sint rationi contrarij, Deo iniurij, proximo noxi; quantum denique virtuti adferant detrimentum, quæ omnia singulis inesse, patebit ex his, quæ subiiciuntur.

Cassian. lib.
12 c. 2.

Collat. 5.
c. 12.

S. Greg. 34.
Moral. c. 18.

& lib. 23.
c. 7.

Primum, SUPERBIA est inordinata quædam excellentiæ appetitio. quæ duplex est, altera CARNALIS & huius mundi, quæ suam excellentiam in bonis corporis (quales sunt terrenæ facultates, genus, pulchritudo, honorata officia, & alia huiusmodi) collocat: SPIRITUALIS altera, quæ bonis spiritualibus nutritur, quales, scientiæ sunt & virtutes.

a Psal. 11. 5.

Quatuor sunt actus SUPERBIAE. Primus, cum a sibi quis attribuit, quod est Dei: atque si esset suum; naturæque suæ debitum, aut industriâ suâ comparatum: ideoque Deum non agnoscens autorem, ait: b quis noster Dominus est? Secundus actus est: quo agnoscens à Deo se habere aliquod bonum: id tamen suis meritis attribuit, quæ ex merâ Dei gratiâ est ipsi dona-

b Isa. 10. 13.